Dosarul nr. 1r-1027/25 Judecătoria Hîncești (sediul Leova)
1-25044525-02-1r-17062025 Judecător: Nicolae Zaharia

D E C I Z I E
în numele Legii

06 iulie 2026 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
În componența:
Președintele completului de judecată Ion Bulhac
Judecătorii Natalia Mămăligă și Vitalie Pîslariuc

a judecat, în ordine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursul declarat de avocatul Babără Marian în interesul inculpatului Cebotari Adam împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești (sediul Leova) din 14 iulie 2025, în cauza penală de învinuire a inculpatului:

Cebotari Adam ***** născut la ***** IDNP(MD) *****, cetăţean al Republicii Moldova, domiciliat or. Hânceşti str. Alexandru cel Bun nr.114, divorţat, 4 copii minori la întreţinere, studii medii incomplete, nesupus militar, neangajat în câmpul muncii,

de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 166 alin. (1) şi art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal,

Termenii de examinare a cauzei:
Instanța de fond din 13.05.2025-14.07.2025;
Instanța de apel din 26.08.2025 -06.07.2026;
Procedura de înștiințare a părților, a fost legal executată.

Asupra recursului declarat de avocatul Babără Marian în interesul inculpatului Cebotari Adam, împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești (sediul Leova) din 14 iulie 2025, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

Soluția și argumentele instanței de fond:

1. Cebotari Adam a fost pus sub învinuire în temeiul art. 166 alin. (1) şi art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal.

2. În prima instanță cauza a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art. 364[1] din Codul de procedură penală.

3. Prin sentința Judecătoriei Hîncești (sediul Leova) din 14 iulie 2025, s-a hotărât:

Cebotari Adam Adam se recunoaşte vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 166 alin (1) Cod penal şi în baza acestei Legi, cu respectarea prevederilor art. 80[1] alin.(1) Cod penal, i se stabileşte pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Cebotari Adam Adam se recunoaşte vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal şi în baza acestei Legi, cu respectarea prevederilor art. 80[1] alin.(1) Cod penal, i se stabileşte pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parţial al pedepselor aplicate, a-i stabili lui Cebotari Adam Adam pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4(patru) ani 6(şase) luni, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

*Măsura preventivă - arestul preventiv aplicat în privinţa inculpatului Cebotari Adam ***** se menţine până la definitivarea sentinţei.*

Termenul de executare al pedepsei aplicate lui Cebotari Adam Adam sub formă de închisoare se v-a calcula din data pronunţării sentinţei - 14 iulie 2025, cu includerea termenului aflării acestuia în arest preventiv din momentul reţinerii, începând cu 17 aprilie 2025 până la 14 iulie 2025.

Corpurile delicte: mijlocul de transport de model „Rover 318” Cu n/î AAM996; chipiul de culoare neagră cu logoul „HUGO” de culoare roşie; telefonul mobil iPhone XS, d culoare albastră cu husă din silicon transparentă, silicon combinat cu magnet, în care se află cartela SIM de la operatorul „Moldcell” cu numărul 89373020220057912722; telefonul mobil de model „Xiaomi Redmy” învelit în husă din silicon pe mijloc deteriorată în care se află cartela SIM de la operatorul „Orange” cu numărul 2210233265079; una bancnotă cu nominalul 200 lei cu seria G0252 cu nr. 155887; una bancnotă cu nominalul de 100 lei cu seria F0203 cu nr. 619391; două monede din metal cu nominalul de 1 le; card Bancar BC Moldindconbank cu numărul

81889403550412284 pe numele Gabriela Turculeţ; o brichetă cu desen şi o brichetă de culoare verde; o cheie de la mijlocul de transport care are ca accesoriu o curea din silicon de culoare neagră cu inscripţia „XBOOM” - se predă proprietarului legal, după intrarea în vigoare a prezentei sentinţe.

Mijlocul material de probă: un CD de tip DVD-R ce conţine două înregistrări video ridicate de la staţia de alimentare PECO „LUKOIL SAC-76” Hînceşti, de păstrat la materialele cauzei pe tot parcursul păstrării acestuia.

4. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Cebotari Adam, la 16 aprilie 2025, aproximativ ora 22:40, deplasându-se la volanul mijlocului de transport de model „Rover 618” cu n/î *****, pe traseul Hânceşti spre Leova, avândul în calitate de pasager pe Ciocate Constantin Serghei, a.n. 15.03.2005, care s-a urcat în mijlocul de transport de la staţia din oraşul Hânceşti, pentru a se deplasa în s. Vozneseni, r-nul Leova, acţionând cu intenţie directă, urmărind scopul privării ilegale de libertate a cet. Ciocate Constantin Serghei, a blocat uşile mijlocului de transport de model „Rover 618” cu n/î *****, deplasându-se în continuare şi trecând de s. Vozneseni, r-nul Leova unde cet. Ciocate Constantin urma să coboare din mijlocul de transport, iar la solicitările cet. Ciocate Constantin de a opri mijlocul de transport şi ai oferi posibilitatea să plece, Cebotari Adam îl ameninţa cu aplicarea violenţei fizice şi îi ignora cerinţele, deplasându-se în continuare prin s. Romanovca, r-nul Leova cît şi pe extravilanul localităţii, împiedicându-l astfel pe Ciocate Constantin de a se deplasa conform voinţei sale, de aşi alege liber locul aflării, fiind privat de libertate până la data de 17.04.2025 aproximativ ora 01:00, când a fost lăsat la intrarea în s. Hănăsenii Noi, r-nul Leova, ca ulterior să plece de unul singur mai departe.

5. Tot el, la 16 aprilie 2025, aproximativ ora 23:50, aflându-se în aceleaşi circumstanţe, acţionând cu intenţie directă, urmărind scopul sustrageri bunurilor altei persoane, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările şi dorind în mod conştient survenirea acestora, după ce a blocat uşile mijlocului de transport de model „Rover 618” cu n/î ***** în care se afla în calitate de pasager cet. Ciocate Constantin şi trecând de s. Vozneseni r-nul Leova unde cet. Ciocate Constantin urma să coboare din mijlocul de transport, prin ameninţarea violenţei fizice şi prin bruscare, i-a luat în mod forţat portofelul din care în mod deschis a sustras mijloace băneşti în sumă de 13700 lei MDL şi 150 Euro care conform cursului BNM la data de 17.04.2025, constituia suma de 2936,47 lei MDL pe care i-a însuşit, cauzându- i astfel părţii vătămate Ciocate Constantin un prejudiciu material în valoare totală de 16636,47 lei MDL.

Exercitarea căii de atac.

6. La 22 iulie 2025, avocatul Babără Marian în interesul inculpatului Cebotari Adam, a declarat recurs împotriva sentinţei Judecătoriei Hîncești (sediul Leova) din 14 iulie 2025, prin care solicită casarea sentinței, în partea ce ține de stabilirea pedepsei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Cebotari Adam să-i fie redusă pedeapsa stabilită sau să-i fie stabilită pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 din Codul penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

7. În motivarea recursului declarat partea apărării indică, că inculpatul și-a recunoscut integral și necondiționat vinovăția încă din faza urmăririi penale, a manifestat căință sinceră și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, contribuind astfel la economisirea timpului și resurselor judiciare. Susține că această conduită trebuia apreciată nu doar prin aplicarea reducerilor aferente procedurii simplificate, ci și ca circumstanță atenuantă la stabilirea concretă a cuantumului pedepsei.

8. Subliniază apărarea, că inculpatul este tatăl a patru copii minori, pe care îi crește singur, fiind divorțat, iar mama copiilor aflându-se peste hotarele țării. Apărarea consideră că instanța a menționat această împrejurare doar pentru a exclude aplicarea amenzii, fără a-i acorda importanța necesară la stabilirea duratei închisorii. Se afirmă că executarea unei pedepse îndelungate va produce consecințe grave și asupra copiilor, care vor fi lipsiți de sprijinul și prezența tatălui.

9. Se mai invocă lipsa antecedentelor penale și caracterul izolat al faptelor. Potrivit apărării, inculpatul se află la primul conflict cu legea penală, iar instanța a acordat o importanță excesivă sancțiunilor contravenționale anterioare, fără a face distincția necesară între contravenții și condamnări penale. Absența antecedentelor penale este prezentată drept un argument în favoarea orientării pedepsei spre minimul special.

10. Totodată, se invocă lipsa de proporționalitate dintre gravitatea concretă a faptelor, datele personale ale inculpatului și pedeapsa aplicată. Apărarea consideră că recunoașterea vinovăției, căința, procedura simplificată, lipsa antecedentelor și situația familială justificau aplicarea unei pedepse mai reduse. Consideră că o pedeapsă excesivă poate genera sentimente de nedreptate și înrăire, producând efecte contrare scopurilor prevăzute de art. 61 Cod penal.

Procedura de examinare

11. Conform prevederilor art. 437 alin. (1), pct. 14) Cod procedură penală, (1) Pot fi atacate cu recurs: 1^4) sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

12. În conformitate cu art. 364^1 alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentinţa adoptată în condiţiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. Recursul se judecă de către instanța

ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 și 448.
13. Art. 447 alin. (1) și (2) din Cod de procedură penală stabilește că (1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.
14. Conform art. 448 Cod de procedură penală, (1) Judecînd recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. (2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.
15. Conform art. 449 alin. (1) pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, (1) Judecînd recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținînd hotărîrea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.

Aprecierea instanței de recurs,
16. *Verificând sentința atacată prin prisma motivelor formulate în recurs, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curţii de Apel Centru consideră necesar de a respinge recursul declarat de avocatul Babără Marian în interesul inculpatului Cebotari Adam, reieşind din următoarele considerentele.*

17. La caz, Colegiul penal constată că, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, inculpatul Cebotari Adam până la începerea cercetării judecătorești, a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște vina integral, cunoaște probele acumulate la faza urmăririi penale, nu are careva obiecții asupra lor, nu solicită prezentarea altor probe, solicitând examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364^1 din Codul procedură penală.
18. Ținând cont de cererea formulată de inculpatul Cebotari Adam, audiind declarațiile inculpatului, susţinute de apărător, ținând cont de faptul că din probele administrate la faza de urmărire penală rezultă că fapta inculpatului este stabilită şi denotă suficiente date cu privire la personalitatea acesteia, pentru a permite stabilirea pedepselor, rechizitoriul în speţă este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, actele de la faza de urmărire penală nu prezintă careva semne că ar putea fi lovite de nulitate absolută, fapta imputată inculpatului a fost corect încadrată, iar participanţii la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanţe, instanţa de judecată a admis cererea inculpatului şi a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului, conform art. 364^1 alin. (4) din Codul de procedură penală.
19. Corespunzător, fiind audiat în ședința de judecată, potrivit regulilor de audiere a

martorului, inculpatul Cebotari Adam vina a recunoscut-o integral, acceptând totalmente probele prezentate de procuror și a făcut declarații, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu.

20. Analizând materialele cauzei, Colegiul penal constată că opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de recurs nu este în drept a reține o altă situație de fapt, decât cea reținută în rechizitoriu.

21. Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință referitor la recunoașterea vinovăției inculpatului pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010,* care statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinat chestiunile esențiale supusă atenției sale.

22. Analizând probele administrate și evaluându-le sub aspectul relevanței, utilității și veridicității, precum și a coroborării acestora, Colegiul penal consideră că instanța de fond a stabilit corect situația de fapt, iar acțiunile inculpatului Cebotari Adam se încadrează în dispozițiile art. 166 alin.(1) şi art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal

23. În acest context nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de recurs fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare. Cumulul de probe cercetate dovedesc vinovăția inculpatului, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu sa constatat, acestea fiind obținute cu respectarea normelor de procedură penală şi în ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

24. La caz, sentința Judecătoriei Hîncești (sediul Leova) din 14 iulie 2025 este contestată cu recurs de avocatul Babără Marian în interesul inculpatului Cebotari Adam, doar în partea individualizării pedepsei, solicitând să fie aplicată o pedeapsă mai blândă sau aplicarea prevederilor art. 90 din Codul penal și suspendarea condiționată a pedepsei stabilite.

25. Partea apărării nu pune la îndoială veridicitatea circumstanțelor de fapt constatate și a probatoriului administrat de organul de urmărire penală, nu a formulat careva obiecții și nu contestă acțiunile organelor de constatare aflate în exercițiul funcției. Astfel,

recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor reținute în sarcina inculpatului, temeinicia sentinței fiind contestată doar în partea individualizării pedepsei penale.

26. Totodată careva temeiuri de a interveni din oficiu, care să ducă la casare sentinței, în partea stării de fapt, încadrării juridice și vinovăției inculpatului, nu se identifică.

27. Analizând motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmarea la judecarea recursului declarat. Or, la adoptarea sentinței, individualizând pedeapsa, instanța de fond a respectat prevederile art. 70, 75, 76, 80^1 Cod penal.

28. Cu referire la argumentele formulate de apărare în recursului declarat, Colegiul penal subliniază, că instanța de fond a constatat, prin coroborarea probelor administrate în urmărire penală și acceptate în procedura simplificată prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală, că faptele imputate au fost comise de inculpat și se încadrează corect în art. 166 alin. (1) - *Privaţiunea ilegală de libertate a unei persoane, dacă acţiunea nu este legată cu răpirea acesteia* şi art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal - *Jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârşit cu ameninţarea aplicării violenţei nepericuloase pentru viaţa sau sănătatea persoanei.*

29. Instanța de fond a argumentat în mod convingător că, raportat la caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor comise, la modalitatea concretă de realizare a intenției infracționale, la persoana inculpatului și la conduita acestuia, aplicarea unei pedepse privative de libertate este necesară pentru atingerea scopurilor prevăzute de art. 61 Cod penal.

30. Colegiul penal reține că individualizarea pedepsei nu reprezintă rezultatul unei aprecieri abstracte a gravității normei de incriminare, ci presupune evaluarea tuturor împrejurărilor concrete în care au fost săvârșite faptele. În speță, inculpatul nu s-a limitat la o conduită spontană sau lipsită de consecințe semnificative, ci a privat partea vătămată de libertatea de mișcare pe parcursul unei perioade considerabile, a ignorat solicitările repetate ale acesteia de a opri automobilul, a amenințat-o cu aplicarea violenței și, profitând de starea de vulnerabilitate astfel creată, a deposedat-o în mod deschis de bunurile sale.

31. Circumstanțele respective denotă un grad sporit de pericol al conduitei inculpatului, determinat nu doar de natura infracțiunilor, ci și de succesiunea și interdependența acțiunilor săvârșite. Privațiunea ilegală de libertate a constituit cadrul în care a fost realizată ulterior sustragerea deschisă a mijloacelor bănești, partea vătămată fiind lipsită de posibilitatea efectivă de a părăsi mijlocul de transport ori de a solicita ajutor.

32. Prin urmare, susținerea apărării potrivit căreia faptele ar avea un caracter izolat și ar justifica orientarea pedepsei spre minimul posibil nu poate fi desprinsă de circumstanțele

reale ale comiterii acestora. Chiar dacă inculpatul nu a fost anterior condamnat penal, acest fapt nu diminuează, prin el însuși, gravitatea faptelor pentru care a fost găsit vinovat și nu obligă instanța să stabilească o pedeapsă la limita minimă ori să dispună suspendarea condiționată a executării acesteia.

33. Lipsa antecedentelor penale constituie un element care caracterizează persoana inculpatului și care urmează a fi evaluat împreună cu celelalte date relevante, fără a avea însă valoarea unei circumstanțe care determină în mod automat aplicarea unei pedepse neprivative de libertate. În același timp, prima instanță a fost în drept să țină cont de conduita juridică generală a inculpatului, inclusiv de faptul că în privința acestuia au fost înregistrate 48 de procese contravenționale.

34. Deși răspunderea contravențională nu poate fi asimilată unei condamnări penale și nu poate constitui antecedent penal, multitudinea abaterilor constatate reprezintă un element relevant pentru aprecierea modului în care inculpatul se raportează la normele de conviețuire socială și la exigențele legii. În aceste condiții, prima instanță nu a acordat sancțiunilor contravenționale o semnificație juridică improprie, ci le-a examinat în ansamblul datelor care caracterizează persoana inculpatului.

35. Cu referire la recunoașterea vinovăției și solicitarea examinării cauzei în procedură simplificată, Colegiul penal constată că aceste împrejurări au fost valorificate efectiv de prima instanță prin aplicarea art. 80^1 alin. (1) Cod penal și reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de normele de incriminare.

36. Colegiul penal atestă, că urmare a aplicării procedurii simplificate, limitele pedepsei pentru infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal au fost reduse de la 5-7 ani închisoare la 3 ani și 9 luni - 5 ani și 3 luni închisoare, iar inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, situată în apropierea limitei minime rezultate în urma reducerii. Pentru infracțiunea prevăzută de art. 166 alin. (1) Cod penal, instanța i-a aplicat pedeapsa de 1 an închisoare, deși limita maximă redusă constituia 1 an și 6 luni.

37. Astfel, nu poate fi reținut argumentul potrivit căruia instanța de fond ar fi ignorat conduita procesuală a inculpatului. Dimpotrivă, recunoașterea faptelor a produs în mod direct efectele juridice favorabile prevăzute de lege, limitele sancțiunilor fiind reduse, iar pedepsele concrete fiind stabilite în interiorul acestora, fără orientarea spre maximul permis.

38. Totodată, recunoașterea vinovăției și solicitarea examinării cauzei în procedura prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală nu echivalează, în mod automat, cu existența căinței sincere în sensul art. 76 Cod penal. Căința sinceră presupune nu doar acceptarea formală a acuzației, ci o atitudine autentică de regret, manifestată prin conduita persoanei, prin asumarea consecințelor faptelor și, după caz, prin acțiuni orientate spre diminuarea sau repararea prejudiciului produs.

39. Din materialele cauzei nu rezultă că, ulterior săvârșirii infracțiunilor, inculpatul ar fi întreprins acțiuni concrete pentru repararea prejudiciului, restituirea mijloacelor bănești ori înlăturarea consecințelor faptelor sale. În asemenea împrejurări, simpla recunoaștere a vinovăției, deja valorificată prin aplicarea art. 80^1 Cod penal, nu impunea în mod obligatoriu reținerea unei circumstanțe atenuante distincte.
40. Instanța de fond a avut în vedere și situația familială a inculpatului, inclusiv faptul că acesta are la întreținere patru copii minori. Această împrejurare nu a fost ignorată, ci a determinat instanța să nu aplice amenda prevăzută alternativ sau complementar de sancțiunea art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, apreciindu-se că o obligație pecuniară ar putea afecta inclusiv interesele minorilor.
41. Existența copiilor minori la întreținere reprezintă un element important în procesul individualizării pedepsei, însă nu poate prevala în mod absolut asupra gravității faptelor săvârșite și nu poate conduce, în orice situație, la înlăturarea executării pedepsei cu închisoarea. Interesul copiilor trebuie examinat în raport cu totalitatea circumstanțelor cauzei, inclusiv cu necesitatea protejării drepturilor victimei și a ordinii de drept.
42. Colegiul penal constată că situația familială invocată de apărare nu a împiedicat inculpatul să adopte conduita infracțională reținută în sarcina sa. Responsabilitatea față de copiii minori presupunea, în primul rând, abținerea de la săvârșirea unor fapte care, prin natura și gravitatea lor, puteau atrage aplicarea unei pedepse privative de libertate.
43. În circumstanțele expuse, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de avocatul Babără Marian în interesul inculpatului Cebotari Adam, ca fiind nefondat.

44. *Ce ține de plângea formulată de Cebotari Adam, cu privire la cu privire la condițiile de detenție,* Colegiul penal notează, examinarea prezentei cauze a fost stabilită pentru 07 mai 2026, ora 10:00. Astfel, prezenta cauză a fost examinat în ordine de la ședința de judecată din 07 mai 2026, pronunțarea deciziei motivate fiind stabilită pentru data de 06 iulie 2026.
45. Plângerea cu privire la cu privire la condițiile de detenție a fost depusă la 11 mai 2025, după finalizarea examinării cauzei.
46. Suplimentar, Colegiu reține și faptul, că la plângerea depusă nu este anexat raportul administrației instituției penitenciare, a cărui prezentare este obligatorie potrivit art. 473^3 alin. (3) Cod de procedură penală. În aceste circumstanțe, examinarea plângerii în procedura recursului nu este posibilă în lipsa informațiilor cu privire la locul, perioada și condițiile în care a fost deținută persoana.
47. La caz, după cum a fost relatat supra, inculpatul a depus plângerea referitoare la condiţiile de detenţie, după finalizarea examinării cauzei și fără raportul administraţiei

instituţiei penitenciarului cu referire la perioada și condițiile în care s-a deținut.
48. În circumstanțele date, instanța de recurs este în imposibilitate de a se expune privitor la condițiile de detenție și comunică inculpatului că este în drept să adreseze plîngerea împotriva administraţiei instituţiei penitenciare referitoare la condiţiile de detenţie, judecătorului de instrucție, în conformitate cu prevederile art. 473^2- 473^4 Cod de procedură penală.
49. În conformitate cu art. 437 alin. (1), 447, 448, 449 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Respinge ca nefondat, recursul declarat de avocatul Babără Marian în interesul inculpatului Cebotari Adam și menține sentința Judecătoriei Hîncești (sediul Leova) din 14 iulie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător Ion Bulhac

Judecător Natalia Mămăligă

Judecător Vitalie Pîslariuc